

2A IAC 7/14 10.3

doświadczenia życiowego i bez uwzględnienia całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, poprzez przyjęcie,

1. że to ja - oskarżony - umieszczając na stronach internetowych www.zgsopo.webpark.pl i zkekus.w.interia.pl, znieważylem i pomówilem rzecznika praw obywatelskich Andrzeja Zolla o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć go w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, oraz rozpowszechniałem okoliczności z rozprawy rozwodowej toczącej się z wyłączeniem jawności, podczas gdy ta okoliczność nie została bezspornie ustalona - operatorzy internetowi, Wirtualna Polska S.A. i Interia.PL dostarczyli Sądowi dowody poświadczające, że nie ja byłem sprawcą przypisanych mi przestępstw /Załącznik 13, Załącznik 14, Załącznik 15/ - skutkiem czego doszło do naruszenia przepisu art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.,
 2. że ja - oskarżony - znieważylem konstytucyjny organ Rzeczypospolitej Polskiej w osobie piastującego ten urząd Andrzeja Zolla (art. 226§3 k.k.) i go zniesławilem (art. 212§2 k.k.), podczas gdy jedną z fundamentalnych zasad demokratycznego państwa prawnego, jest wolność słowa, wynikająca z art. 54 ust. 1 Konstytucji RP oraz z art. 10 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Prawach Człowieka, skutkiem czego doszło do naruszenia przepisu art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. - patrz: str. 6 niniejszego pisma oraz Załącznik 6,
 2. rażące i mające wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa materialnego określonego w art. 226§3 k.k. przez przyjęcie, że Rzecznik Praw Obywatelskich jest konstytucyjnym organem Rzeczypospolitej Polskiej, mimo że według wskazanej w „Kodeks karny część szczególna, Tom II, Komentarz do art. 117 – 277 k.k. pod redakcją naukową Andrzeja Zolla, 4 wydanie, 2013 r.”, LEX Wolters Kluwer business, s. 1131 jako słuszna doktryna prawnej, Rzecznik Praw Obywatelskich będąc organem konstytucyjnym (tzn. wymienionym w Konstytucji), nie jest konstytucyjnym organem Rzeczypospolitej Polskiej, skutkiem czego doszło do naruszenia przepisów:
 1. art. 17§1 pkt 2 k.p.k.
 2. art. 42.1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
 3. art. 7.1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności,
 4. art. 15.1 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych,
 3. rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie przepisu prawa procesowego a mianowicie art. 306 § 1 k.p.k. i art. 442§3 k.p.k., polegające na niezasadnym odstąpieniu od przesłuchania świadka Krzysztofa Łapaja – mimo wskazania przez Sąd Najwyższy w wyroku z 26 stycznia 2012 r., sygn. akt IV KK 272/11 /Załącznik 12/ potrzeby jego przesłuchania - posiadającego informacje dotyczące tego, czy to ja zakładałem stronę internetową www.zgsopo.webpark.pl i stronę pod domeną zkekus.w.interia.pl, czy ja umieszczałem na nich pisma znieważające i zniesławiające Andrzeja Zolla, piastującego urząd Rzecznika Praw Obywatelskich i czy ja rozpowszechniałem okoliczności z rozprawy rozwodowej toczącej się z wyłączeniem jawności, w następstwie czego doszło do nie wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy,
 4. rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k., polegające na wydaniu w dniu 15 marca 2016 r. postanowienia o umorzeniu postępowania karnego prowadzonego przeciwko mnie w zakresie czynów opisanych w jego sentencji w punkcie II podpunkty II.17, II.18 wobec przedawnienia ich karalności, przez wyłączoną z mocy prawa sędzię Beatę Stój, która brała udział w wydaniu wcześniejszego postanowienia z dnia 14 czerwca 2013 r., sygn. akt II K 854/10, rozstrzygającego w tym samym zakresie, które zostało następnie uchylone w instancji odwoławczej - przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie - wskutek wniesienia przeze mnie zażalenia, a sprawę przekazano do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, co stanowiło jednocześnie bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. - co poświadczyli:
 1. Minister Sprawiedliwości Prokurator Generalny w kasacji z dnia 11 czerwca 2019 r., sygn. akt PK IVKsk 1292.2019 - Załącznik 18,
 2. Sąd Najwyższy Izba Karne w postanowieniu z dnia 11 lub 4 sierpnia 2020 r.¹, sygn. akt IV KK 334/19 - Załącznik 19.
- II. złożenie w kasacji jak w pkt. II.1 wniosków o:
1. uchylenie zaskarżonego postanowienia,
 2. uniewinnienie mnie - na podstawie art. 537§2 k.p.k. - od przestępstw przypisanych mi w pkt. II, podpunkty II.17, II.18 postanowienia.
- IV. Zawiadomienie, że wyłączona od dnia 14 czerwca 2013 r., z urzędu, mocy prawa określonego w art. 40§1 pkt 7 k.p.k. - co poświadczyli:
1. Minister Sprawiedliwości Prokurator Generalny w kasacji z dnia 11 czerwca 2019 r., sygn. akt PK IVKsk 1292.2019 - Załącznik 18,
 2. Sąd Najwyższy Izba Karne w postanowieniu z dnia 11 lub 4 sierpnia 2020 r., sygn. akt IV KK 334/19 - Załącznik 19.
- sędzia referent w sprawie Sądu Rejonowego w Dębicy do sygn. akt II K 407/13, Beata Stój wydała orzeczenia i nakaz o pozbawieniu mnie wolności, tj.:

¹ Sąd Najwyższy podał w Postanowieniu dwie daty z miesiąca sierpnia, tj. podał – Załącznik 19: „Sygn. akt IV KK 334/19 POSTANOWIENIE Dnia 11 sierpnia 2020 r. Sąd Najwyższy w składzie: SSN Andrzej Stępką (przewodniczący) SSN Jacek Błaszczak SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderk (sprawozdawca) przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jerzego Engelkinga, w sprawie Zbigniewa Kękusia, wobec którego umorzono postępowanie o czyny z art. 216 § 2 k.k. i in., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie w dniu 4 sierpnia 2020 r. (...)”
Dowód: Sąd Najwyższy Izba Karne, sygn. akt IV KK 334/19, postanowienie z dnia 4 lub 11 sierpnia 2020 r. – Załącznik 19
W doręczonych mi dwukrotnie Zawiadomieniach – z dnia 17 czerwca 2020 r. i z dnia 16 lipca 2020 r. - o rozprawie kasacyjnej w sprawie do sygn. akt IV KK 334/19, Sąd Najwyższy zawiadomił mnie, że odbędzie się ona 4 sierpnia 2020 r.

1. w dniu 25 kwietnia 2014 r. postanowienie o zatrzymaniu mnie i doprowadzeniu pod przymusem na badania psychiatryczne w dniu 7 maja 2014 r. - Załącznik 25.
 2. w dniu 28 kwietnia 2014 r. nakaz doprowadzenia pod przymusem na badania psychiatryczne w dniu 7 maja 2014 r. - Załącznik 26.
 3. w dniu 14 kwietnia 2015 r. postanowienie o pozbawieniu mnie wolności przez poddanie mnie obserwacji psychiatrycznej - Załącznik 27.
- z których postanowienie z 25 kwietnia 2014 r. /Załącznik 25/ i nakaz z 28 kwietnia 2014 r. /Załącznik 26/ zostały wyegzekwowane przez Policję, tj. zostałem zatrzymany w dniu 5 maja 2014 r. o godz. 15:40 i pozbawiony wolności do dnia 7 maja 2014 r., ok. godz. 12:00, w tym poddany pod przymusem badaniom psychiatrycznym w Areszcie Śledczym w Krakowie przy ul. Montelupich 7.
- V. Wniosek o:
1. zażądanie przez Rzecznika Praw Obywatelskich - na podstawie prawa określonego w:
 1. art. 2, art. 31, art. 41.1, art. 208 Konstytucji RP
 2. art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 15 lipca 1997 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2023 r., poz. 1058 t.j.)

- wszczęcia przez uprawnionego oskarżyciela postępowania przygotowawczego wobec sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój, w sprawie o popełnienie przez nią ściganego z urzędu przestępstwa z art. 231§1 i §2 k.k., z przyczyn podanych w pkt. IV., tj. kontynuowania przez nią prowadzenia postępowania do sygn. akt II K 407/13 mimo jej wyłączenia od dnia 14 czerwca 2013 r. z urzędu, z mocy prawa określonego w art. 40§1 pkt 7 k.p.k., i wydanie postanowień z dnia 25 kwietnia 2014 r. /Załącznik 25/ i z dnia 14 kwietnia 2015 r. /Załącznik 27/ oraz nakazu z dnia 28 kwietnia 2014 r. /Załącznik 26/ o pozbawieniu mnie wolności, z których postanowienie z 25 kwietnia 2014 r. /Załącznik 25/ i nakaz z 28 kwietnia 2014 r. /Załącznik 26/ zostały wyegzekwowane na mnie przez Policję.
 2. doręczenie mi - bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie miesiąca od daty wpływu niniejszego pisma - odpowiedzi na wniosek jak w pkt. V.1.
- VI. Przypomnienie o trzykrotnym oszukaniu mnie przez podwładnych adresata niniejszego pisma, pracowników Zespołu Prawa Karnego Biura RPO, w sprawie do sygn. akt Biura RPO II.511.562.2023.PG, tj.:
1. przez głównego specjalistę Patryka Gisztera, pismem z dnia 27 września 2023 r. - Załącznik 29,
 2. przez naczelnika Wydziału do Spraw Postępowania Sądowego Jana Malinowskiego, pismem z 11 października 2023 r. - Załącznik 30,
 3. przez głównego specjalistę Patryka Gisztera, pismem z dnia 12 marca 2024 r. - Załącznik 1,
- w sprawie kasacji w zakresie pkt. II, podpunkty II.17, II.18, prawomocnego postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13.
- VII. Zawiadomienie, że:
1. po odbiór kserokopii kasacji jak w pkt. II.1, pkt. III - patrz: str. 1, 2 niniejszego pisma - z pieczęcią Biura RPO poświadczającą za zgodność z oryginałem na każdej ze stron, stawię się w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich w dniu 18 grudnia 2024 r. po godz. 12:00,
 2. stawiwszy się w dniu 18 grudnia 2024 r. w Biurze RPO poproszę o:
 1. spotkanie z pracownikiem Biura RPO pełniącym dyżur,
 2. wydanie mi kserokopii kasacji jak w pkt. II.1, III.1,
 3. w przypadku odmowy wydania mi kserokopii kasacji jak pkt. II.1, pkt. III, natychmiast po otrzymaniu informacji o odmowie rozpocznę prowadzenie przed Biurem Rzecznika Praw Obywatelskich całodobowo protestu głodowego, polegającego na tym, że nie będę jadł ani pił.
- VIII. Wniosek, w przypadku odmowy przez adresata niniejszego pisma - mimo stanowiska głównego specjalisty w Zespole Prawa Karnego Biura RPO Patryka Gisztera z pisma z 12 marca 2024 r. /Załącznik 1/ - wniesienia kasacji jak w pkt. II.1, pkt. III, o:
1. wydanie polecenia wydania mi w dniu 18 grudnia 2024 r. sporządzonego na piśmie wyjaśnienia przyczyn odmowy wraz z uzasadnieniem,
 2. wydanie polecenia zatrzymania mnie i doprowadzenia pod przymusem do szpitala, ze względu na mój zamiar prowadzenia protestu głodowego jak w pkt. VII.3 i spowodowane nim zagrożenie - w tym warunkami atmosferycznymi - dla mojego życia.
- IX. Zawiadomienie, że w przypadku doprowadzenia mnie, na wniosek/polecenie Rzecznika Praw Obywatelskich, pod przymusem do szpitala, będę w nim prowadził protest głodowy, tj. nie będę jadł ani pił.
- X. Zawiadomienie, że:
1. w okresie ostatnich trzech lat - od 3 września 2021 r. do 2 lipca 2024 r. - w dniach: 3 września 2021 r., 24 września 2021 r., 19 października 2021 r., 27 października 2021 r., 5 maja 2022 r., 3 listopada 2022 r., 4 września 2023 r., 11 kwietnia 2024 r., 2 lipca 2024 r. zatrudnieni w Komisariacie Policji IV w Krakowie, mł. asp. Michał Szymański, sierż. szt. Dorota Madej, sierż. Agata Żuczek, st. post. Patryk Dziadkowiec, st. post. Mariusz Makowski, sierż. Anna Prusek poświadczyli, w sporządzonych przez nich protokołach przesłuchiwania mnie - w tym sześciokrotnie po konsultacji z prokuratorem Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza - że: „(...) nie istnieje wątpliwość co do stanu psychicznego świadka, jego stanu rozwoju umysłowego, zdolności postrzegania lub odtwarzania przez niego postrzeżeń.” - Załącznik 31, Załącznik 32, Załącznik 33, Załącznik 34, Załącznik 35, Załącznik 36, Załącznik 37, Załącznik 38, Załącznik 39.
 2. informacja jak w pkt. X.1 nie jest zawiadomieniem o popełnieniu przez asp. Michała Szymańskiego, sierż. szt. Dorotę Madej, sierż. Agatę Żuczek, st. post. Patryka Dziadkowiec, st. post. Mariusza Makowskiego, st. sierż. Annę Prusek przestępstwa z art. 271 § 1 k.k.; przedstawiam ją celem wskazania opinii w.w. funkcjonariuszy, z okresu wrzesień 2021 r. - lipiec 2024r., o moim - jako zgłaszającego wnioski i zawiadomienie jak w niniejszym piśmie - stanie psychicznym, stanie mojego rozwoju umysłowego i zdolności postrzegania lub odtwarzania postrzeżeń.

XI. Zawiadomienie, że skan niniejszego pisma zostanie zamieszczony w Internecie, w tym na stronie <http://popierwszypolak.pl/>

„Rzecznikiem może być obywatel polski wyróżniający się wiedzą prawniczą, doświadczeniem zawodowym oraz wysokim autorytetem ze względu na swe walory moralne i wrażliwość społeczną.”
Artykuł 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich

„Przed przystąpieniem do wykonywania obowiązków Rzecznik składa przed Sejmem następujące ślubowanie: Ślubuję uroczyście, że przy wykonywaniu powierzonych mi obowiązków Rzecznika Praw Obywatelskich dochowam wierności Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, będę strzec wolności i praw człowieka i obywatela, kierując się przepisami prawa oraz zasadami współżycia społecznego i sprawiedliwości. Ślubuję, że powierzone mi obowiązki wypełniać będę bezstronnie, z najwyższą sumiennością i starannością, że będę strzec godności powierzonego mi stanowiska oraz dochowam tajemnicy prawnie chronionej.”
Ślubowanie może być złożone z dodaniem zdania „Tak mi dopomóż Bóg”.
Artykuł 4 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich

„Nikt nie może być poddany torturom ani okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu.”
Artykuł 40 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej

Uzasadnienie

Ad pkt I

W piśmie do mnie z dnia 12 marca 2024 r., II.511.562.2023.PG, główny specjalista Zespołu Prawa Karnego kierowanego przez adresata niniejszego pisma Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, Patryk Giszter podał - Załącznik 1: „Warszawa, 12-03-2024 r.

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

Zespół Prawa Karnego

II.511.562.2023.PG

Pan Zbigniew Kękuś

Adres – ZKE/

Działając z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich, w związku z kierowaną przez Pana korespondencją dot. sprawy Sądu Rejonowego w Dębicy, II K 407/13, informuję uprzejmie, co następuje.

(...) Przymiując czysto hipotetycznie, że w stosunku do pozostającej w obrocie prawnym części postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy (tj. punktu II umarzającego postępowanie co do 2 czynów) wywiedziona zostałaby kasacja, która Sąd Najwyższy by uwzględnił, rozstrzygnięcie jakie zapadłoby po wydaniu orzeczenia kasacyjnego byłoby jakościowo tożsame z potencjalnie skarżonym kasacją postanowieniem SR w Dębicy, tj. umarzałoby postępowanie wobec przedawnienia karalności (tak jak miało to miejsce w sprawie II KK 334/19).

Wskazać należy zatem, że aktualnie podnoszona przez Pana argumentacja – we fragmentach relewantnych dla przedmiotu rozważań – nie wnosi nic do sprawy i nie stanowi o zaistnieniu okoliczności mogących rzutować na zmianę dotychczasowego stanowiska odmownego co do wywiedzenia kasacji, a przedstawionego Panu w pismach z dnia 27.09.2023 r. oraz 11.10.2023 r.

Mając na uwadze przedstawione racje, informuję uprzejmie, że dalsze działania w omówionej sprawie nie będą podejmowane przez Rzecznika Praw Obywatelskich, co powoduje, iż ewentualna kolejna Pana korespondencja niepodnosząca nowych argumentacji bądź faktów, może zostać pozostawiona bez odpowiedzi.

Z poważaniem

Patryk Giszter

Główny specjalista

/wydano i podpisano elektronicznie/

Dowód: Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo głównego specjalisty Patryka Gisztera z 12 marca 2024 r. – Załącznik 1

Podwładny adresata niniejszego pisma, główny specjalista Zespołu Prawa Karnego Biura Rzecznika Praw Obywatelskich Patryk Giszter:

1. poświadczył, że zachodzą przesłanki do wniesienia kasacji na moją korzyść w zakresie 2 przestępstw, z pkt. II postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy (SSR Besta Stół) z 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13,
2. poświadczył, że Sąd Najwyższy uwzględni kasację jak w pkt. 1, jeśli takowa zostanie wniesiona,
3. odmówił wniesienia kasacji uzasadniając odmowę przyjętą przez niego założeniem, że - Załącznik 1: „rozstrzygnięcie jakie zapadłoby po wydaniu orzeczenia kasacyjnego byłoby jakościowo tożsame z potencjalnie skarżonym kasacją postanowieniem SR w Dębicy, tj. umarzałoby postępowanie wobec przedawnienia karalności (tak jak miało to miejsce w sprawie II KK 334/19).”

Pismo głównego specjalisty Patryka Gisztera z 12 marca 2024 r. - odebrane przeze mnie osobiście w Biurze RPO w dniu 13 czerwca 2024 r. - było odpowiedzią na mój wniosek z pisma z 12 lutego 2024 r. do Rzecznika Praw Obywatelskich, którym złożyłem m.in. - Załącznik 2: „Marcin Wiącek Rzecznik Praw Obywatelskich AI. Solidarność 77 00-090 Warszawa Sygn. akt: II.511.562.2023.PG

Dotyczy: (...) II. Ponowny wniosek o wniesienie – bez dalszej zbytek zwłoki - kasacji na moją korzyść, w zakresie punktu II, podpunkty 17 i 18, prawomocnego postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Besta Stół z dnia 15 marca 2016 r. (Załącznik 11/ kończącego postępowanie karna prowadzone przeciwko mnie do sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, (...).”

Dowód: Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo Z. Kękusia z 12 lutego 2024 r. do rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka - Załącznik 2

Wyżej wymienione pismo z 12 lutego 2024 r. wysłałem przesyłką listową poleconą nr (00)456007734291688436, która została odebrana w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich w dniu 13 lutego 2024 r. Ponieważ nie mogłem stawić się w Biurze RPO w dniu 29 lutego br. – patrz: pkt. VI pisma z 12.02.2024 r. /Załącznik 2/ – stawiłem się w 13 czerwca br., zapowiadawszy uprzednio moje stawiennictwo pismem do adresata niniejszego pisma z 31 maja br.

Poprosiłem o spotkanie z pracownikiem Biura RPO.

Spotkał się ze mną Maciej Perzyński. Przebieg jego spotkania mną, w tym okoliczności wydania mi pisma głównego specjalisty Patryka Gisztera z dnia 12 marca 2024 r. /Załącznik 1/ prezentuje sporządzony przez niego, na mój wniosek, Protokół z przyjęcia interesanta – Załącznik 3².

Ponieważ już trzykrotnie, tj. pismami z 18 września 2023 r. /Załącznik 4/, z 6 października 2024 r. /Załącznik 5/ oraz w.w. pismem z 12 lutego 2024 r. /Załącznik 2/ kierowałem wnioski do adresata niniejszego pisma - za każdym razem oddalone przez Pana podwładnych /Załącznik 1, Załącznik 29, Załącznik 30/ - o wniesienie kasacji na moją korzyść od prawomocnego postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r., kończącego postępowanie karno-przeciwko mnie do sygn. akt II K 407/13 za każdym razem prezentując obszernie uzasadnienie, tym razem, w uzasadnieniu do wniosków jak w pkt. II.1 i III, str. 1, 2 niniejszego pisma, przesyłam głównie kserokopie dowodów, dokumentów potwierdzających zasadność moich wniosków.

Ad pkt II.1, str. 1, pkt III.1.1, str. 1, 2

W załączeniu przesyłam:

- I. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, postanowienie sędzi Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r. – Załącznik 6
- II. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, akt oskarżenia prokuratora Prokuratury Rejonowej Radosławy Ridan z dnia 12 czerwca 2006 r. – Załącznik 7
- III. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, postanowienie sędziego Tomasza Kuczmy z 30 listopada 2006 r. – Załącznik 8
- IV. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, zażalenie prokurator Radosławy Ridan z dnia 8 grudnia 2006 r. – Załącznik 9
- V. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, wyrok sędziego Tomasza Kuczmy z 18 grudnia 2007 r. – Załącznik 10
- VI. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/ kasacja Prokuratora Generalnego, z dnia 22 sierpnia 2011 r., sygn. akt PG IV KSK 699/11 od wyroku sędziego Sądu Rejonowego w Dębicy Tomasza Kuczmy z dnia 18 grudnia 2007 r., sygn. akt II K 451/06 – Załącznik 11
- VII. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13 /, wyrok wznowieniowy Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2012 r., sygn. akt IV KK 272/11 – Załącznik 12
- VIII. Dowody; na podstawie których Minister Sprawiedliwości Prokurator Generalny sporządził kasację z 22 sierpnia 2011 r. /Załącznik 11/ i Sąd Najwyższy wydał wyrok wznowieniowy z 26 stycznia 2012 r. /Załącznik 12/, tj.:
 1. Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/ pismo Wirtualna Polska Sp z o.o. z dnia 6 lipca 2007r., karty 3040, 3041 – Załącznik 13

²Protokół z przyjęcia interesanta – Załącznik II: II.511.562.2023.PG PROTOKÓŁ Z przyjęcia interesanta 13.06.2024 Zbigniew Kekuś Adres IZKE/ PRZEDMIOT SPRAWY

W dniu 13.06.2024 r w BRPO stawił się Pan Zbigniew Kekuś. Oświadczył, co następuje:

„Stawiłem się w dniu 13.06.2024 r. ok. godz. 13:00 w BRPO w Warszawie, w związku ze sprawą do sygn. akt II.511.562.2023. Pan Maciej Perzyński, który pełnił dyktur poinformował mnie, że w marcu 2024 r. RPO wysłał do mnie końcowe, ostateczne stanowisko RPO w załączeniu przesyłając mi sprawę. Poinformował o wydaniu mi kserokopii potwierdzenia odbioru wrzeli wymienionego pisma. Pan Maciej Perzyński poinformował mnie, że końcowym stanowiskiem Rzecznika jest, że RPO nie wniesie kasacji na moją korzyść od postanowienia sędzi SR w Dębicy Beaty Stój z dnia 15.03.2016 r. sygn. akt II K 407/13. W związku z powyższym ponieważ w sprawie SR w Dębicy do sygn. akt II K 407/13 zachodzą przesłanki prawne do wniesienia kasacji od postanowienia z 15.03.2016 r., w tym bezwzględna przyczyna odwoławcza, polegająca na tym, że w dniu orzekania autorka postanowienia sędzi Beata Stój była wyłączona z urzędu, to jest z mocy prawa określonego w art. 40 par. 1 pkt 7 kpk poinformowałem pana Macieja Perzyńskiego, że po zakończeniu spotkania z nim rozpocznę prowadzenie protestu głodowego przed Biurem RPO, polegającego na tym, że nie będę jadł ani pił i że protest ten będę prowadził do wydania mi kserokopii kasacji, o którą wnioskowałem w pismach kierowanych do RPO Marcina Wiąca, w tym m.in. z 12.02.2024 r. i 31.05.2024 r., oraz że protest ten będę kontynuował po ewentualnym doprowadzeniu mnie pod przymusem do szpitala. Pismo informujące RPO Marcina Wiąca o możliwości prowadzenia przez mnie protestu głodowego i jego przyczynach złożyłem w dniu 13.06.2024 r. ok. godz. 13:00 w Biurze Rzecznika. Na prośbę pana Macieja Perzyńskiego przerwałem spotkanie i pan Maciej Perzyński udał się po potwierdzenie odbioru przesyłki listowej poleconej, którą Rzecznik miał wysłać do mnie wspomniane wrzeli pismo prezentujące jego ostateczne stanowisko. Po powrocie pan Maciej Perzyński poinformował mnie, że w aktach sprawy sygn. II.511.562.2023 nie ma potwierdzenia odbioru przesyłki listowej poleconej, ponieważ wrzeli wymienione pismo zostało wysłane do mnie jak twierdzi przesyłką listową zwykłą. W związku z powyższym zażądałem wydania mi wspomnianego wrzeli pisma Rzecznika Praw Obywatelskich prezentującego jego końcowe stanowisko w sprawie moich wniosków o wniesienie kasacji na moją korzyść od prawomocnego postanowienia sędzi SR w Dębicy Beaty Stój z 15.03.2016 r. sygn. akt II K 407/13.

Pan Maciej Perzyński wręczył mi kserokopie pisma z dnia 12.02.2024 r. sygn. akt II.511.562.2023 bez podpisu autora pisma. Poinformował o wydaniu mi pisma z podpisem autora.

Pan Maciej Perzyński odmówił mi wydania tekowego. Poinformował zatem pana Macieja Perzyńskiego o złożeniu jego podpisów na karcie ze strony wrzeli wymienionego pisma z podaniem daty złożenia podpisu. Po uczynieniu przez pana Macieja Perzyńskiego zadość mojej prośbie poinformowałem go, że rezygnuję z przedstawionego wcześniej zamiaru rozpoczęcia protestu głodowego w dniu 13.06.2024 r. przed biurem RPO, albowiem muszę zapoznać się z treścią pism, które rzekomo zostało do mnie wysłane w marcu bieżącego roku a odebrałem je osobiście 13.06.2024 r w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich

Dowód: Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, II.511.562.2023.PG, sporządzony w dniu 13 czerwca 2024 r. przez Macieja Perzyńskiego Protokół z przyjęcia interesanta – Załącznik 3

2. Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/ pismo Wirtualna Polska Sp z o.o. z 6 sierpnia 2007r., karty 3098, 3099- Załącznik 14
3. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, pismo INTERIA.PL S.A., z dnia 1 października 2007r. karta 3183 - Załącznik 15
4. Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny, sygn. akt II K 407/13, /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, pismo prezesa Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca Krzysztofa Łapeja z dnia 15 marca 2007 r. do ministra sprawiedliwości – prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobry, data wpływu kopii do Sądu Rejonowego w Dębicy 19 marca 2007 r. - Załącznik 16
- IX. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, postanowienie sędzi Beaty Stój z dnia 11 grudnia 2012 r. - Załącznik 17
- X. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, kasacja Ministra Sprawiedliwości Prokuratora Generalnego /sygn. akt PK IV Ksk 1292.2019/, z dnia 11 czerwca 2019 r. od postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z 15 marca 2016 r. - Załącznik 18
- XI. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13 /, postanowienie Sądu Najwyższego Izba Karna /SSN Andrzej Stępek, SSN Jacek Błaszczak, SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek/ z dnia 4 lub 11 sierpnia 2020 r. Sądu Najwyższego Izba Karna, sygn. akt IV KK 334/19 - Załącznik 19.

Ad pkt II, str. 1, pkt III.1.2 str. 2

W załączeniu przesyłam:

- I. karty 2426, 2427 akt sprawy Sądu Rejonowego w Dębicy przeciwko mnie o sygn. II K 407/13, tj. fragmenty aktu oskarżenia przeciwko mnie z dnia 12 czerwca 2006 r. prokurator Radosław Ridan /Załącznik 7/, w których ta zacytowała określenia z moich pism wobec rzecznika praw obywatelskich Andrzeja Zolla, na podstawie których sędzia Sądu Rejonowego w Dębicy Beata Stój przypisała mi w pkt. II.17 postanowienia z 15 marca 2016 r. /Załącznik 6/ sprawstwo przestępstw na szkodę RPO A. Zolla z art. 226§3 k.k. i art. 212§2 k.k. - Załącznik 20.
- II. postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa Śródmieście w Warszawie Anny Zalewskiej z dnia 23 maja 2018 r., sygn. akt PR 4 Ds. 640.2018.VI, w którym ta przedstawiła utrwalone orzecznictwo w zakresie jednej z fundamentalnych zasad demokratycznego państwa prawnego, jaką jest wolność słowa wynikająca z art. 54 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i art. 10 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności³, tj. - Załącznik 21:
 1. wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (dalej: ETPCz) z dnia 23 maja 1991 r., skarga nr 11662/85 Oberschlick (nr 1), § 57,
 2. wyrok ETPCz z dnia 1 lipca 1997 r., skarga nr 20834/92 Oberschlick (nr 2), § 34),
 3. wyrok ETPCz z 10 lipca 2003 r., skarga nr 44179/98 Murphy, § 61,
 4. wyrok ETPCz z 28 czerwca 2001 r., skarga nr 24689/94 VgT Verein Genge Tierfabriken, § 66; wyrok ETPCz z 28 czerwca 2001 r., skarga nr 43481/09 Peta Deutschland, § 47,
 5. wyrok ETPCz z 23 września 1994 r., skarga nr 15890/89 Jersild, § 31,
 6. wyrok ETPCz z 8 listopada 2012 r., skarga nr 43481/09 Peta Deutschland, § 46,
 7. wyrok ETPCz z dnia 07 grudnia 1976 r. w sprawie Handyside przeciwko Wielkiej Brytanii, skarga nr 5493/72, § 43-49,
 8. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 lutego 2014 r., SK 65/12,
 9. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02 lipca 2013 r., III SK 42/12,
 10. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 17 listopada 2009 r., I Aca 949/09,
 11. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 23 marca 2006 r., K 4/06,
 12. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 października 2006 r., P 10/06,
 13. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 19 lipca 2011 r., K 11/10.

Dowód: Prokuratura Rejonowa Warszawa Śródmieście w Warszawie, sygn. akt PR 4 Ds. 640.2018.VI, postanowienie prokurator Anny Zalewskiej z dnia 23 maja 2018 r. - Załącznik 21

Ad pkt II.1, str. 1, pkt III.2, str. 2

Artykuł 226§3 k.k. stanowi: „Kto publicznie znieważa lub ponizka konstytucyjny organ Rzeczypospolitej Polskiej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”

W załączeniu przesyłam fragment wydanego pod redakcją naukową uznanego przez sędzię Beatę Stój w pkt. II.17 postanowienia z dnia 15 marca 2016 r. /Załącznik 6/ za pokrzywdzonego przez mnie prof. dr. hab. Andrzeja Zolla Komentarza do kodeksu karnego, w którym w odniesieniu do znamion czynu określonego w art. 226§3 k.k. podano m.in. - Załącznik 22: „(...) 10. Podkreśla się w doktrynie, iż §3 ma zastosowania tylko do znieważania organu, nie zaś jego pracowników czy też grupy pracowników, chyba że zniewaga została skierowana przeciwko wszystkim pracującym dla danego organu i przez to dotyka go niejako pośrednio (L.Gardocki, Prawo..., s. 272).”

³ Na prawo określone w art. 54 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i art. 10 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności adresat niniejszego pisma powołał się w piśmie z 29 lipca 2024 r. do Tomasza Syguta Dyrektora Generalnego TVP S.A. w likwidacji: „Warszawa, 29-07-2024 r. RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH”

Marcin Włoczek

VIL564.95.2024.AK

Pan Tomasz Syguta Dyrektor Generalny TVP S.A. w likwidacji

Szanowny Panie Dyrektorze,

na podstawie opublikowanego przez Centrum Informacji TVP komunikatu prasowego powziąłem informację o zawieszeniu red.

Przemysława Bablarza w obowiązkach służbowych w związku z jego komentarzem w trakcie nadawanej na żywo ceremonii

otwarcia XXXIII Letnich Igrzysk Olimpijskich w Paryżu. W kontekście tego wydarzenia proszę zwrócić uwagę na wolność

wypowiedzi dziennikarskiej, która podlega szczególnej ochronie na podstawie art. 54 Konstytucji RP i art. 10 Europejskiej

Konwencji Praw Człowieka. Do jej szczególnego poszanowania zobowiązany jest m.in. nadawca publiczny, który powinien

zapewnić możliwość nieskrępowanego wypowiedzenia się przez dziennikarzy oraz pluralizm poglądów. (...).”

Źródło: https://bip.bro.gov.pl/aktas/default/files/2024-07/Do_TVP_dziennikarz_zawieszenie_29_07_2024.pdf

„Przedmiotem czynności wykonawczej typu czynu zabronionego opisanego w art. 226 § 3 są konstytucyjne organy Rzeczypospolitej Polskiej. Zakres znaczeniowy tego terminu jest sporny w doktrynie (por. A. Zoll (w:) Kodeks Karny ... red. A. Zoll, s. 736.

(...) W doktrynie słusznie jednak wskazano, iż nie każdy organ konstytucyjny jest jednocześnie organem Rzeczypospolitej Polskiej, tzn. takim, który jest powiązany z wykonywaniem jednego z trzech rodzajów władzy w odniesieniu do państwa. Według tego poglądu organami RP są zatem tylko: Sejm, Senat, Prezydent RP, Rada Ministrów, ministrowie, Trybunał Konstytucyjny, Sąd Najwyższy, Naczelny Sąd Administracyjny.”

Dowód: Kodeks karny część szczególna, Tom II, Komentarz do art. 117 – 277 k.k. pod redakcją naukową Andrzeja Zolla, 4 wydanie, 2013 r., LEX Wolters Kluwer business, s. 1131 – Załącznik 22

W uzasadnieniu do postanowienia z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13, sędzia Beata Stój podała m.in. - Załącznik 6: „Rzecznik Praw Obywatelskich jest organem konstytucyjnym wymienionym między innymi w art. 208 Konstytucji.”

W związku z powyższym wskazać należy, że:

1. określenia, które zacytowała z moich pism - umieszczonych w Internecie przez inne niż ja osoby - prokurator Radosław Ridań w akcie oskarżenia z 12 czerwca 2006 r. przeciwko mnie /Załącznik 7/, dotyczyły wyłącznie pracownika Biura RPO, Andrzeja Zolla, a nie organu, tj. Rzecznika Praw Obywatelskich,
2. jeśli Rzecznik Praw Obywatelskich jest organem konstytucyjnym - bo jest wymieniony w Konstytucji RP - ale nie jest konstytucyjnym organem Rzeczypospolitej Polskiej - Załącznik 22: „tzn. takim, który jest powiązany z wykonywaniem jednego z trzech rodzajów władzy w odniesieniu do państwa.”, to czyn przypisany mi w pkt. II.17 postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13 /Załącznik 7/, nie wypełnia znamion przestępstwa określonego w art. 226§3 k.k.

Ad pkt II.1, str. 1, pkt III.3, str. 2

Artykuł 442§3 Kodeksu postępowania karnego stanowi: „Zapewnienia prawne i wskazania sądu odwoławczego co do dalszego postępowania są wiążące dla sądu, któremu sprawę przekazano do ponownego rozpoznania. Wskazania sądu odwoławczego co do dalszego postępowania mogą dotyczyć wyłącznie dowodów i innych czynności, które powinny być przeprowadzone, lub okoliczności, które należy wyjaśnić. Wskazania sądu odwoławczego nie mogą dotyczyć sposobu oceny poszczególnych dowodów.”

W wyroku wznowieniowym z 26 stycznia 2012 r., sygn. akt IV KK 272/11, którym Sąd Najwyższy uchylił skazujący mnie wyrok sędziego Tomasza Kuczmy z 18 grudnia 2007 r. /Załącznik 10/, Sąd Najwyższy podał - Załącznik 12: „Sygn. akt IV KK 272/11 WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Dnia 26 stycznia 2012 r. Sąd Najwyższy w składzie SSN Jerzy Grubba (przewodniczący) SSN Barbara Skoczowska SSA del. do SN Henryk Komisarzki (sprawozdawca) Protokolant imię i nazwisko protokolanta – ZKE/ przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Międzywala Tabora w sprawie Zbigniewa Kękusia skazanego z art. 212 § 2 k.k. i innych po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie w dniu 26 stycznia 2012 r. kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego od wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 18 grudnia 2007 r., sygn. akt II K 451/06 uchylił zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach II i XVIII i w tej części przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Dębicy do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

(...) Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy w Dębicy winien przedsięwziąć wszelkie niezbędne starania, aby przesłuchać w charakterze świadka Krzysztofa Łopala (wylać mu werwanis na adres domowy), a nadto winien wziąć pod uwagę i prawidłowo ocenić pismo portalu Interia PL.”

Autorka postanowienia z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13, sędzia Beata Stój niedopełniła obowiązku określonego w art. 442§3 k.p.k. Podała w postanowieniu z 15 marca 2016 r. - Załącznik 6: „Jakkolwiek Sąd Najwyższy polecił przesłuchać świadka Krzysztofa Łopala, Sąd w niniejszym postępowaniu uznał, że jest to nadmiernie utrudnione i jednocześnie zbędne. Wcześniej opisane okoliczności potwierdzają to, że oskarżony Zbigniew Kękus nawet jeśli sam nie umieszczał pism wskazanych w uzasadnieniu na stronach www.zgsopo.webpark.pl i zkekus.w.interia.pl, to był ich autorem, czemu nigdy nie zaprzeczył, wiedział o tym, że znajdują się na tych stronach i miał wpływ na to, czy i na jak długo zostaną na nich umieszczone, o czym sam wspomina.”

Sąd Rejonowy w Dębicy - sędzia Beata Stój - ścigał mnie nie za:

1. autorstwo pism
2. wiedzę o tym, że pisma są umieszczone na stronach internetowych, które sędzia Beata Stój wskazała w postanowieniu z 15 marca 2016 r.

lecz za umieszczanie pism na wskazanych przez sędzię Beatę Stój w postanowieniu z 15 marca 2016 r.

Sędzia Beata Stój przypisała mi w pkt. II podpunkty II.17, II.18 postanowienia z 15 marca 2016 r. nie:

1. autorstwo pism
2. wiedzę o tym, że znajdują się na wskazanych przez nią stronach internetowych - Załącznik 6: „www.zgsopo.webpark.pl i zkekus.w.interia.pl.” -

lecz umieszczenie pism na tych stronach.

Ad pkt II.1, str. 1, pkt III.4, str. 2

W załączaniu przesyłam:

1. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 854/10 (uprzednio II K 451/06, następnie II K 687/13, II K 407/13) postanowienie sędzi Beaty Stój z dnia 14 czerwca 2013 r. - Załącznik 23,
2. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/ postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 27 sierpnia 2013 r. /sygn. II Kz 246/13/ - Załącznik 24.

na podstawie których:

1. Minister Sprawiedliwości Prokurator Generalny przedstawił sędzi Beatce Stój w kasacji z dnia 11 czerwca 2019 r., sygn. akt PK IV Ksk 1292.2019 zarzut - Załącznik 18: „(...) rażąco i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k., polegające na wydaniu w

dnia 15 marca 2016 r. postanowienia o umorzeniu postępowania karnego prowadzonego przeciwko Zbigniewowi Kękusowi w zakresie czynów opisanych w jego sentencji w punkcie I podpunkty I-16 – wobec przedawnienia ich karalności, przez sędziego, który brał udział w wydaniu wcześniejszego postanowienia z dnia 14 czerwca 2013 r., sygn. akt II K 854/10, rozstrzygającego w tym samym zakresie, które zostało następnie uchylone w instancji odwoławczej wskutek wniesienia zażalenia, a sprawę przekazano do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, co stanowiło jednocześnie bezwzględnie przyczynę odwoławczą określona w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., (...).”

2. Sąd Najwyższy Izba Kar, w składzie SSN Andrzej Stępa, SSN Jacek Błaszczak, SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek postanowieniem z 11 lub 4 sierpnia 2020 r. /Załącznik 19/ uznał za zasadny zarzut Ministra Sprawiedliwości Prokuratora Generalnego - Załącznik 18: „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k., (...) co stanowiło jednocześnie bezwzględnie przyczynę odwoławczą określona w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., (...).”

Sędzia referent w sprawie Sądu Rejonowego w Dębicy do sygn. akt II K 407/13, autorka postanowienia z 15 marca 2016 r., Beata Stój nie mogła być - co oczywiste i co podpowiada logika /patrz: art. 7 k.p.k.:

1. wyłączona od dnia 14 czerwca 2013 r., z urzędu, tj. mocy prawa określonego w art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k. od rozpoznawania sprawy do sygn. akt II K 407/13, co poświadczyli Minister Sprawiedliwości Prokurator Generalny /Załącznik 18/ i Sąd Najwyższy /Załącznik 19/

i zarazem, tj. jednocześnie:

2. nie wyłączona od dnia 14 czerwca 2013 r., z urzędu, tj. mocy prawa określonego w art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k. od rozpoznawania sprawy do sygn. akt II K 407/13.

Ad pkt IV, str. 2,3

Wyłączona od dnia 14 czerwca 2013 r. z mocy prawa sędzia Beata Stój wydała następnie, w 2014 i w 2015 roku postanowienia i nakazy o pozbawieniu mnie wolności, tj.:

1. w dniu 25 kwietnia 2014 r. postanowienie o zatrzymaniu mnie i doprowadzeniu pod przymusem na badania psychiatryczne w dniu 7 maja 2014 r. - Załącznik 25: „Sygn. akt II K 407/13 POSTANOWIENIE Dnia 25 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny w składzie: Przewodniczący: SSR Beata Stój (...) po rozpoznaniu sprawy Zbigniewa Kękusia oskarżonego o przestępstwa z art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i inne z urzędu w przedmiocie zatrzymania i przymusowego doprowadzenia na podstawie art. 75 § 2 k.k. postanawia zarządzić zatrzymanie oskarżonego Zbigniewa Kękusia na czas nieprzekraczający 48 godzin i doprowadzenie go do biegłych sądowych Mariusza Patli, Katarzyny Bilakiel-Zarmahy i Ryszarda Janczura na badanie, które odbędzie się w dniu 7 maja 2014 r. o godz. 12.00 w Areszcie Śledczym w Krakowie, przy ul. Montelupich 7, albowiem oskarżony nie zgłasza się na badania, a nakazy jego doprowadzenia nie są realizowane.”
Dowód: Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, III K 854/10, postanowienie sędzi Beaty Stój z dnia 25 kwietnia 2014 r. - Załącznik 25
2. w dniu 28 kwietnia 2014 r. nakaz doprowadzenia pod przymusem na badania psychiatryczne w dniu 7 maja 2014 r. - Załącznik 26: „Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny stosownie do zarządzenia z dnia 25/04/2014 poleca doprowadzić przymusowo na termin badania w dniu 7 maja 2014 r. godz. 12.00 do Aresztu śledczego w Krakowie do biegłego lek. med. Mariusza Patli, Zbigniewa Kękusia, syna Czesława, Mazowiecka 55/21, 30-019 Kraków jako oskarżony w sprawie z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk. Osobie przymusowo doprowadzonej należy okazać niniejszy nakaz. Sędzia Sądu Rejonowego Beata Stój”
Dowód: Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, III K 854/10, Nakaz sędzi Beaty Stój z dnia 28 kwietnia 2014 r. - Załącznik 26
3. w dniu 14 kwietnia 2015 r. postanowienie o pozbawieniu mnie wolności przez poddanie mnie obserwacji psychiatrycznej - Załącznik 27:
Dowód: Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, III K 854/10, postanowienie sędzi Beaty Stój z dnia 14 kwietnia 2015 r. - Załącznik 27

Postanowienie sędzi Beaty Stój z 25 kwietnia 2014 r. /Załącznik 25/ i nakaz z 28 kwietnia 2014 r. /Załącznik 26/ zostały wyegzekwowane przez Policję, tj. zostałem zatrzymany w dniu 5 maja 2014 r. ok. godz. 16:40 i pozbawiony wolności do dnia 7 maja 2014 r., ok. godz. 12:00, w tym poddany pod przymusem badaniom psychiatrycznym w Areszcie Śledczym w Krakowie przy ul. Montelupich 7.

Dowodem potwierdzającym pozbawienie mnie wolności i zatrzymanie w dniu 5 maja 2014 r. przez funkcjonariuszy Policji, na czas nieprzekraczający 48 godzin, na podstawie nakazu sędzi Beaty Stój z dnia 28 kwietnia 2014 r., w sprawie do sygn. akt II K 407/13 jest Protokół Zatrzymania Osoby z 5 maja 2014 r., w którym podano - Załącznik 28: „Dyżurny Zespołu Dyżurnych Komisarzów Policji IV w Krakowie JED 56155 K2-321/14 15:40 05.05.2014

Protokół zatrzymania osoby

imię i nazwisko osoby zatrzymanej Zbigniew Kękus

na podstawie: art. 75 § 2, kpk, art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji miejsce czynności:

Prokuratura Rejonowa Kraków ul. Mosiężnicza 2

stopień imię i nazwisko: /stopień, imię i nazwisko – ZKE/

nazwa jednostki Policji: WK KWP Kraków

miejsce sporządzenia protokołu, godzina, data: Kraków, ul. Radzikowskiego 29, 16:45 05.05.2014

Osoby uczestniczące w czynności:

zatrzymał: Zbigniew Kękus

- syn: imiona rodziców, nazwisko rodowe matki – ZKE/

- zam. w /adres – ZKE/

ur. 02.05.1958 w Kraków

zajęcie:

Tożsamość zatrzymanego ustalono na podstawie dowód osobisty /numer dowodu osobistego – ZKE/

Numer PESEL /numer – ZKE/

Rysopis:

Przyczyna zatrzymania: Nakaz Doprowadzenia wydany przez Sąd Rejonowy w Dębicy zatrzymania na czas nieprzekraczający 48 godzin i doprowadzenia do biegłego lekarza sądowego przy ul. Montelupich 7 w dniu 07.05.2014 r. godz. 12.00 sygn. akt II K 407/13 (...).

Dowód: Komisariat IV Policji w Krakowie, JED – 56155, K2 – 321/14, „Protokół zatrzymania osoby” z dnia 5 maja 2014 r. – Załącznik 28

Ad pkt V, str. 3

Artykuł 2 Konstytucji RP stanowi: „Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej.”

Artykuł 31 Konstytucji RP stanowi: „1. Wolność człowieka podlega ochronie prawnej.

2. Każdy jest obowiązany szanować wolności i prawa innych. Nikogo nie wolno zmuszać do czynienia tego, czego prawo mu nie nakazuje.

3. Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.”

Artykuł 41.1 Konstytucji RP stanowi: „Każdemu zapewnia się niewykonalność osobistą i wolność osobistą. Pozbawienie lub ograniczenie wolności może nastąpić tylko na zasadach i w trybie określonych w ustawie.”

Artykuł 208 Konstytucji RP stanowi: „1. Rzecznik Praw Obywatelskich stoi na straży wolności i praw człowieka i obywatela określonych w Konstytucji oraz w innych aktach normatywnych. 2. Zakres i sposób działania Rzecznika Praw Obywatelskich określa ustawa.”

Artykuł 231 ustawy Kodeksu karny stanowi: „§ 1. Funkcjonariusz publiczny, który przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu określonego w § 1 w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.”

Artykuł 14 ust. 5 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2023 r., poz. 1058 t.j.) stanowi:

„Po zbadaniu sprawy Rzecznik może: (...) 5. żądać wszczęcia przez uprawnionego oskarżyciela postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa ścigane z urzędu; (...).”

Sędzia Sądu Rejonowego w Dębicy, referent w sprawie do sygn. akt II K 407/13 Beata Stój:

1. niedopełniła - po dniu 27 sierpnia 2013 r., gdy Sąd Okręgowy w Rzeszowie wydał postanowienie, sygn. akt II Kza 248/13 /Załącznik 24/, którym uchylił postanowienie, które sędzia Beata Stój wydała 14 czerwca 2013 r. /Załącznik 23/ - ustawowego, określonego w art. 40§1 pkt 7 k.p.k. obowiązku wyłączenia się z postępowania przeciwko mnie do sygn. akt II K 407/13,
2. przekroczyła uprawnienia wydając - będąc wyłączona z mocy prawa określonego w art. 40§1 pkt 7 k.p.k. - w.w. postanowienia z dnia 25 kwietnia 2014 r. /Załącznik 25/ i z dnia 14 kwietnia 2015 r. /Załącznik 27/ oraz nakaz z dnia 28 kwietnia 2014 r. /Załącznik 26/ o pozbawieniu mnie wolności,

działając na szkodę mojego interesu.

A także na szkodę interesu publicznego, bo celem egzekwowania jej nielegalnych, wyżej wymienionych postanowień /Załącznik 25, Załącznik 27/ i nakazu /Załącznik 26/ zaangażowane zostały zasoby ludzkie finansowe państwa, Rzeczypospolitej Polskiej.

Ad pkt VI, str. 3

W piśmie do mnie z dnia 27 września 2023 r. - odpowiedzi na wniosek, który skierowałem pismem z dnia 18 września 2023 r. /Załącznik 4/ do Rzecznika Praw Obywatelskich, adresata niniejszego pisma - główny specjalista Zespołu Prawa Karnego Biura RPO Patryk Giszter podał - Załącznik 29: „Warszawa, 27.09.2023 r. BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH Zespół Prawa Karnego

II.511.562.2023.PG

Pan Zbigniew Kękuś

Adres – ZKE/

Działając z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich, po ponownym przeanalizowaniu treści dokumentacji nadesłanej przez Pana do Biura RPO, informuję uprzejmie, że brak jest przesłanek do zmiany stanowiska wyrażonego przez Rzecznika w piśmie z dnia 18.04.2017r., znak: II.511.1223.2014, w przedmiocie braku podstaw do wywiedzenia kasacji od postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 15.03.2016 r., II K 407/15, umarzającego postępowanie karne wobec przedstawienia karalności czynów.

⁴ W odniesieniu do wyjaśnienia głównego specjalisty w Zespole Prawa Karnego Biura RPO Patryka Gisztera z pisma z 27 września 2023 r. - Załącznik 29: „Działając z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich, po ponownym przeanalizowaniu treści dokumentacji nadesłanej przez Pana do Biura RPO, informuję uprzejmie, że brak jest przesłanek do zmiany stanowiska wyrażonego przez Rzecznika w piśmie z dnia 18.04.2017r., znak: II.511.1223.2014, w przedmiocie braku podstaw do wywiedzenia kasacji od postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 15.03.2016 r., II K 407/15, umarzającego postępowanie karne wobec przedstawienia karalności czynów.”, wskazać należy, że pismem z dnia 11 czerwca 2019 r., PK IV Ksk 1292.2019 /Załącznik 18/ - tj. sporządzonym po sporządzeniu przez Rzecznika Praw Obywatelskich piśmie „z dnia 18.04.2017r., znak: II.511.1223.2014”, na które powołał się P. Giszter - Minister Sprawiedliwości Prokurator Generalny wniosł kasację na moją korzyść od postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13.

Zauważyć należy na wstępie, że wskazana wyżej, kwestionowane przez Pana, prawomocne orzeczenie, zostało – w zakresie jego punktu I – uchylone postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 11.08.2020 r., IV KK 334/19, następczo zaś postępowanie w tym zakresie, kwestionowane przez Pana orzeczenie wyeliminowane zostało z obrotu prawnego i brak jest substratu zaskarżenia ew. środkiem nadzwyczajnym, po które zaś Sąd Najwyższy doszedł do wniosków i ocen zbliżonych z przedstawionymi Panu w stanowisku Rzecznika, a mianowicie, że prawidłowym było umorzenie postępowania wobec Pana osoby w oparciu o przesłankę negatywną w postaci przedawnienia karalności, i brak było podstaw do wydania rozstrzygnięcia jakościowo innego (co wynika z lektury uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego).

Te same okoliczności przemawiają za prawidłowością rozstrzygnięcia zawartego w pkt II sentencji kwestionowanego przez Pana postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy, którym umorzono – także wobec przedawnienia karalności – postępowanie prowadzone wobec Pana osoby co do pozostałych dwóch zarzucanych Panu aktów oskarżenia czynów. Warto przypomnieć, że Sąd Najwyższy oddalił kasację Prokuratora Generalnego wniesioną na Pana korzyść w części odnoszącej się do pkt II postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy.

Powolwana przez Pana treść wystąpienia generalnego RPO z dnia 18.06.2018 r., II.510.601.2018, nie zmienia optyki, problem bowiem zarysowany w treści wskazanego wystąpienia dotyczy sytuacji stwierdzenia (i to po rozpoczęciu przewodu sądowego), że czynu nie popełniono, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających jego popełnienie, względnie że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. Stan Pańskiej sprawy nie pozwala (i nie pozwalał także w toku badania w sprawie II.511.1223.2014, co odzwierciedlono w treści odmowy kasacji) na uznanie, że zachodzą warunki do wydania postulowanego przez Pana orzeczenia merytorycznego, niewinniającego od popełnienia zarzucanych czynów.

Mając na uwadze powyższe informuję, że Rzecznik nie wystąpi z nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia od kwestionowanego przez Pana postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy (aktualnie w jego części nadal pozostającej w obrocie prawnym).

Dalsze działania w sprawie nie będą podejmowane przez Rzecznika.

Załączniki: karta informacyjna

Patryk Giszter
Główny specjalista

Dowód: Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo głównego specjalisty Patryka Gisztera z 27 września 2023 r. – Załącznik 29

W piśmie do mnie z dnia 11 października 2023 r. - odpowiedzi na wniosek, który skierowałem piśmie z dnia 6 października 2023 r. /Załącznik 5/ do Rzecznika Praw Obywatelskich, adresata niniejszego pisma - naczelnik Wydziału do Spraw Postępowania Sądowego Biura RPO Jan Malinowski podał - Załącznik 30: „Warszawa, 11.10.2023 r.

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

Zespół Prawa Karnego

II.511.562.2023.PG

Pan Zbigniew Kękuś

/adres – ZKE/

Działając z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich, w odpowiedzi na Pańską korespondencję skierowaną do Biura RPO w dniu 9.10.2023 r. (data wpływu) informuję, że brak jest podstaw do zmiany stanowiska merytorycznego RPO, ostatnio przedstawionego Panu w piśmie z dnia 27.09.2023 r., a dotyczącego prowadzonej przeciwko Panu sprawy karn. umorzonej prawomocnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 15.03.2016 r., II K 407/15 – stanowisko przedmiotowe zachowuje pełną aktualność.

Uzupełniająco wyjaśniam, że Rzecznik nie został wyposażony w kompetencję ustawową do wnoszenia skargi wznowieniowej w sprawach karnych. Stosownie do regulacji zawartych w Rozdziale 56 Kodeksu postępowania karnego (dalej: „k.p.k.”), w szczególności art. 542 k.p.k., wznowienie postępowania karnego nastąpić może na wniosek strony lub z urzędu, przy czym do wznowienia z urzędu dojść może wyłącznie w razie ujawnienia się trw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 k.p.k. Sporządzenie wniosku wznowieniowego przez stronę objęte jest tzw. przymusem adwokacko – radcowskim (art. 545 § 2 k.p.k.).

NACZELNIK WYDZIAŁU DO SPRAW POSTĘPOWANIA SĄDOWEGO mgr Jan Malinowski

Dowód: Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo naczelnika wydziału do Spraw Postępowania Sądowego Jana Malinowskiego z 11 października 2023 r. – Załącznik 30

We wspomnianym już na początku niniejszego pisma piśmie do mnie z dnia 12 marca 2024 r., II.511.562.2023.PG, główny specjalista w Zespole Prawa Karnego Biura RPO Patryk Giszter podał m.in. - Załącznik 1: „Warszawa, 12-03-2024 r.

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

Zespół Prawa Karnego

II.511.562.2023.PG

Pan Zbigniew Kękuś

/adres – ZKE/

Działając z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich, w związku z kierowaną przez Pana korespondencją dot. sprawy Sądu Rejonowego w Dębicy, II K 407/13, informuję uprzejmie, co następuje.

Postanowieniem z dnia 15.03.2016 r. wydanym w powyższej sprawie, umorzono prowadzone wobec Pana postępowanie karne co do 18 czynów, tj. w punkcie I postanowienia umorzono postępowanie co do 16 czynów, w punkcie II co do 2 czynów.

Podstawę umorzenia stanowiło przedawnienie karalności.

Na skutek kasacji Prokuratora Generalnego wywiezionej od wskazanego wyżej orzeczenia w zakresie jego punktu I (obejmującego 16 czynów) postanowieniem z dnia 11.08.2020 r., IV KK 334/19, Sąd Najwyższy uznając za zasadny zarzut kasacji co do okazy art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k., stanowiącej jednocześnie bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w Dębicy w części umarzającej postępowanie karne

w stosunku do 18 czynów objętych zaskarżoną częścią orzeczenia i jednocześnie jako orzeczenie następcze również orzekł o umorzeniu postępowania w za kresie tychże czynów z uwagi na przedawnienie karalności. Tym samym Sąd Najwyższy stwierdził, że jakkolwiek umorzenie postępowania karnego przeciwko Panu wobec przedawnienia karalności wszystkich czynów było jako takie zasadne w realiach sprawy, to z uwagi na wystąpienie w sprawie przesłanki obligatoryjnego wyłączenia sędziego od orzekania co do części czynów, objętych punktem I postanowienie SR w Dębicy, należało wydać orzeczenie kasacyjne co do tej części wskazanego postanowienia, i następnie ponownie postępowanie umorzyć już na forum Sądu Najwyższego jednocześnie w pisemnym uzasadnieniu wydanego przez siebie orzeczenia, Sąd Najwyższy wskazał, że dalej idące wnioski, co do ew. umorzenia w oparciu o przesłankę z art. 17§1 pkt 1 k.p.k. (względnie uniewinnienia), czego – jak się zdaje domagał się Pan lub nadal domaga – nie znajdują zakotwiczenia w faktach jak i w prawie.

W konsekwencji orzeczenie Sądu Najwyższego, kwestionowane przez Pana postanowienie Sądu Rejonowego w Dębicy umarzające postępowanie wobec przedawnienia karalności, funkcjonuje w obrocie prawnym tylko częściowo, tj. w swoim punkcie II co do 2 spośród 18 czynów, przy tym zwrócić uwagę należy, że co do tych dwóch czynów Sąd Najwyższy nie dopatrywał się z urzędu wystąpienia przesłanki *iudex inhabilis*, nadto kasacja prokuratora podnosząca wskazany zarzut także nie była skierowana przeciwko rozstrzygnięciu zawartemu w punkcie II postanowienia SR w Dębicy. Tak określona konfiguracja procesowa jest – jak wywieść można z treści analizowanej dokumentacji – wynikiem kilkukrotnego rozpoznawania Pańskiej sprawy w różnych instancjach sądowych przy jednoczesnym wyłączeniu niektórych czynów do odrębnego postępowania i następnie ponownego łączenia ich do wspólnego rozpoznania, co skutkowało wystąpieniem okoliczności, że co do niektórych czynów zaktualizowała się przesłanka *iudex inhabilis* (wobec powtórnego orzekania co do tych czynów przez Sąd w tym samym składzie), co do innych zaś – nie.

Przypomnieć czyto hipotetycznie, że w stosunku do pozostałej w obrocie prawnym części postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy (tj. punktu II umarzającego postępowanie co do 2 czynów) wywieńczona zostałaby kasacja, która Sąd Najwyższy by uwzględnił, rozstrzygnięcie jakie zapadłoby po wydaniu orzeczenia kasacyjnego byłoby jakościowo tożsame z potencjalnie skartowanym kasacją postanowieniem SR w Dębicy, tj. umarzałoby postępowanie wobec przedawnienia karalności (tak jak miało to miejsce w sprawie II KK 334/19).

Wskazać należy zatem, że aktualnie podnoszona przez Pana argumentacja – we fragmentach relewantnych dla przedmiotu rozważań – nie wnosi nic do sprawy i nie stanowi o zaistnieniu okoliczności mogących rzutować na zmianę dotychczasowego stanowiska odmownego co do wywieczenia kasacji, a przedstawionego Panu w pismach z dnia 27.09.2023 r. oraz 11.10.2023 r.

Mając na uwadze przedstawioną rację, informuję uprzejmie, że dalsze działania w omówionej sprawie nie będą podejmowane przez Rzecznika Praw Obywatelskich, co powoduje, iż ewentualna kolejna Pana korespondencja niepodnosząca nowej argumentacji bądź faktów, może zostać pozostawiona bez odpowiedzi.

Z poważaniem

Patryk Giszter

Główny specjalista

/wydano i podpisano elektronicznie/

Dowód: Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo głównego specjalisty Patryka Gisztera z 12 marca 2024 r. – Załącznik 1

W odniesieniu do poprzedzonego informacją - Załącznik 1: „Działając z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich w związku z kierowaną przez Pana korespondencją dot. sprawy Sądu Rejonowego w Dębicy, II K 407/13, informuję uprzejmie, co następuje.” twierdzenia głównego specjalisty Zespołu Prawa Karnego Biura RPO Patryka Gisztera -

Załącznik 1: „Przypomnieć czyto hipotetycznie, że w stosunku do pozostałej w obrocie prawnym części postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy (tj. punktu II umarzającego postępowanie co do 2 czynów) wywieńczona zostałaby kasacja, która Sąd Najwyższy by uwzględnił, rozstrzygnięcie jakie zapadłoby po wydaniu orzeczenia kasacyjnego byłoby jakościowo tożsame z potencjalnie skartowanym kasacją postanowieniem SR w Dębicy, tj. umarzałoby postępowanie wobec przedawnienia karalności (tak jak miało to miejsce w sprawie II KK 334/19).” wskazać należy, że:

- I. polski system prawny należy do rodziny tzw. systemów prawnych kontynentalnych (civil-law systems), gdzie w odróżnieniu od systemów anglosaskich (common law systems) prawo precedensu nie działa, czego dowodem rozstrzygnięcie w tej samej sprawie Sądu Najwyższego Izba Karne, tj.:
 1. w wyroku wznowieniowym z dnia 26 stycznia 2012 r., sygn. akt IV KK 272/11, w sprawie kasacji na moją korzyść od wyroku sędziego Sądu Rejonowego w Dębicy Tomasza Kuczmy z dnia 18 grudnia 2007 r., sygn. akt II K 451/06 (następnie II K 854/10, II K 407/13), Sąd Najwyższy Izba Karne, w składzie: SSN Jerzy Grubba (przewodniczący), SSN Barbara Skoczowska, SSA del. do SN Henryk KomisarSKI, wskazał Sądowi Rejonowemu w Dębicy - Załącznik 12: „Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy w Dębicy winien przedsięwziąć wszelkie niezbędne starania, aby przesłuchać w charakterze świadka Krzysztofa Łopala (wziąć mu wzwania na adres domowy), a nadto winien wziąć pod uwagę i prawidłowo ocenić pismo portalu Interia PL.”
 2. artykuł 442§3 Kodeksu postępowania karnego stanowi: „Zaproszenia prawa i wskazania sądu odwoławczego co do dalszego postępowania są wiążące dla sądu, któremu sprawa przekazano do ponownego rozpoznania. Wskazania sądu odwoławczego co do dalszego postępowania mogą dotyczyć wyłącznie dowodów i innych czynności, które powinny być przeprowadzone, lub okoliczności, które należy wykluczyć. Wskazania sądu odwoławczego nie mogą dotyczyć sposobu oceny poszczególnych dowodów.”
 3. w postanowieniu z dnia 15 marca 2016 r., kończącym w.w. postępowanie przeciwko mnie do sygn. akt II K 407/13, sędzia Beata Stój podała - Załącznik 6: „Jakkolwiek Sąd Najwyższy polecił przesłuchać świadka Krzysztofa Łopala, Sąd w niniejszym postępowaniu uznał, że jest to nadmiernie utrudnione i jednocześnie zbędne. Wcześniej opisanie okoliczności potwierdzają to, że oskarżony Zbigniew Kekul nawet, jeśli sam nie umieszczał pism wskazanych w uzasadnieniu na stronach www.zsopo.webpark.pl i zkekus.w.interia.pl, to był ich autorem, czemu nigdy nie zaprzeczył, wiedział o tym, że znajdują się na

tych stronach i miał wpływ na to, czy i na jak długo zostaną na nich umieszczone, o czym sam wspomina.”

4. w wydanym w dniu 4 lub 11 sierpnia 2020 r.⁵ postanowieniu w sprawie kasacji na moją korzyść od prawomocnego postanowienia sędzi Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13 /Załącznik 6/, Sąd Najwyższy Izba Karna, w składzie: SSN Andrzej Stępka, SSN Jacek Błaszczyk, SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek, uznał za zgodne z prawem naruszenie przez sędzię Beatę Stój prawa określonego w art. 442§3 k.p.k., i nie przeprowadzenie przez nią dowodu z zeznań Krzysztofa Łapaja - Załącznik 19.
- ii. jakość orzeczenia kasatoryjnego Sądu Najwyższego będzie - co oczywiste - pochodną zarzutów, które Rzecznik Praw Obywatelskich, adresat niniejszego pisma, przedstawi postanowieniu sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13 /Załącznik 6/ w kasacji na moją korzyść od tego postanowienia, w zakresie jego pkt. II, podpunkty II.17, II.18.

W związku z powyższym - w tym powołując się na stanowisko głównego specjalisty w Zespole Prawa Karnego Biura Rzecznika Praw Obywatelskich Patryka Gisztera w piśmie do mnie z dnia 12 marca 2024 r., II.511.562.2023.PG - Załącznik 1: (...) Przymiłek czysto hipotetycznie, że w stosunku do pozostającej w obrocie prawnym części postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy (tj. punktu II umarzającego postępowanie co do 2 czynów) wprowadzona zostałaby kasacja, która Sąd Najwyższy by uwzględnił, rozstrzygnięcie jakie zapadłoby po wydaniu orzeczenia kasatoryjnego byłoby jakościowo tożsame z potencjalnie skarżonym kasacją postanowieniem SR w Dębicy, tj. umarzałoby postępowanie wobec przedawnienia karalności (tak jak miało to miejsce w sprawie II KK 334/19).”

wnoszę jak na wstępie.

Zbigniew Kękus

Załączniki:

1. Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo głównego specjalisty Patryka Gisztera z 12 marca 2024 r.
2. Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo Z. Kękusa z 12 lutego 2024 r. do rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka
3. Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, II.511.562.2023.PG, sporządzony w dniu 13 czerwca 2024 r. przez Macieja Perzyńskiego Protokół z przyjęcia Interesanta
4. Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo Z. Kękusa z 18 września 2023 r. do rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka
5. Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo Z. Kękusa z 6 października 2023 r. do rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka
6. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, postanowienie sędzi Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r.
7. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, akt oskarżenia prokuratora Prokuratury Rejonowej Radosławy Ridan z dnia 12 czerwca 2006 r.
8. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, postanowienie sędziego Tomasza Kuczmy z 30 listopada 2006 r.
9. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, zazalenie prokurator Radosławy Ridan z dnia 8 grudnia 2006 r.
10. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, wyrok sędziego Tomasza Kuczmy z 18 grudnia 2007 r.
11. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/ kasacja Prokuratora Generalnego, z dnia 22 sierpnia 2011 r., sygn. akt PG IV KSK 699/11 od wyroku sędziego Sądu Rejonowego w Dębicy Tomasza Kuczmy z dnia 18 grudnia 2007 r., sygn. akt II K 451/06
12. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13 /, wyrok wznowieniowy Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2012 r., sygn. akt IV KK 272/11
13. Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/ pismo Wirtualna Polska Sp z o.o. z dnia 6 lipca 2007r., karty 3040, 3041
14. Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/ pismo Wirtualna Polska Sp z o.o. z 6 sierpnia 2007r., karty 3098, 3099
15. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, pismo INTERIA.PLS.A., z dnia 1 października 2007r. karta 3183
16. Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny, sygn. akt II K 407/13, /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, pismo prezesa Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca Krzysztofa Łapaja z dnia 15 marca 2007 r. do ministra sprawiedliwości – prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobry, data wpływu kopii do Sądu Rejonowego w Dębicy 19 marca 2007 r.
17. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, postanowienie sędzi Beaty Stój z dnia 11 grudnia 2012 r.
18. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, kasacja Ministra Sprawiedliwości Prokuratora Generalnego /sygn. akt PK IV Ksk 1292.2019/, z dnia 11 czerwca 2019 r. od postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z 15 marca 2016 r.
19. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13 /, postanowienie Sądu Najwyższego Izba Karna /SSN Andrzej Stępka, SSN Jacek Błaszczyk, SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek/ z dnia 4 lub 11 sierpnia 2020 r.⁶ Sądu Najwyższego Izba Karna, sygn. akt IV KK 334/19
20. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/, akt oskarżenia prokuratora Prokuratury Rejonowej Radosławy Ridan z dnia 12 czerwca 2006 r., karty 2426, 2427 akt sprawy
21. Prokuratura Rejonowa Warszawa Śródmieście w Warszawie, sygn. akt PR 4 Ds. 640.2018.VI, postanowienie prokurator Anny Zalewskiej z dnia 23 maja 2018 r.
22. Kodeks karny część szczególna, Tom II, Komentarz do art. 117 – 277 k.k. pod redakcją naukową Andrzeja Zolfa, 4 wydanie, 2013 r., LEX Wolters Kluwer business, s.

⁵ Patrz: przypis 1, str. 2.

⁶ J.w.

23. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 854/10 (uprzednio II K 451/06, następnie II K 687/13, II K 407/13) postanowienie sędzi Beaty Stój z dnia 14 czerwca 2013 r.
24. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13/ postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 27 sierpnia 2013 r. /sygn. II Kz 246/13/
25. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, III K 854/10, postanowienie sędzi Beaty Stój z dnia 25 kwietnia 2014 r.
26. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, III K 854/10, Nakaz sędzi Beaty Stój z dnia 28 kwietnia 2014 r.
27. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, III K 854/10, postanowienie sędzi Beaty Stój z dnia 14 kwietnia 2015 r.
28. Komisariat IV Policji w Krakowie , JED – 56155, K2 – 321/14, „Protokół zatrzymania osoby” z dnia 5 maja 2014 r.
29. Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo głównego specjalisty Patryka Gisztera z 27 września 2023 r.
30. Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo naczelnika wydziału do Spraw Postępowania Sądowego Jana Malinowskiego z 11 października 2023 r.
31. Komisariat Policji IV w Krakowie, sygn. akt MKZD-2537/21, sporządzony przez ml. asp. Michała Szymańskiego Protokół Usnego Zawiadomienia o Przepstwie i Przesluchania w Charakterze Świadka Osoby Zawiadamiającej z dnia 3 września 2021 r.
32. Komisariat Policji IV w Krakowie, sygn. akt MKZD- 3705/21, sporządzony przez sierż. sztab. Dorotę Madej Protokół Przesluchania Świadka z 24 września 2021 r.
33. Komisariat Policji IV w Krakowie, sygn. akt MKZD-4136/21, sporządzony przez sierż. sztab. Dorotę Madej Protokół Przesluchania Świadka z 19 października 2021 r.
34. Komisariat Policji IV w Krakowie, sygn. akt MKZD-3650/21, sporządzony przez ml. asp. Michała Szymańskiego Protokół Przyjęcia Usnego Zawiadomienia o Przepstwie i Przesluchania w Charakterze Świadka Osoby Zawiadamiającej z dnia 27 października 2021 r.
35. Komisariat Policji IV w Krakowie, sygn. akt MKZKD 1502/22, sporządzony przez sierż. Agatę Żuczek Protokół Usnego Zawiadomienia o Przepstwie i Przesluchania w Charakterze Świadka Osoby Zawiadamiającej z dnia 6 maja 2022 r.
36. Komisariat Policji IV w Krakowie, sygn. akt MKZKD -4770/22, sporządzony przez st. post. Patryka Dziadkowca Protokół Usnego Zawiadomienia o Przepstwie i Przesluchania w Charakterze Świadka Osoby Zawiadamiającej z dnia 3 listopada 2022 r.
37. Komisariat Policji IV w Krakowie, sygn. akt MKZKD -2504/23, sporządzony przez sierż. sztab. Dorotę Madej Protokół Usnego Zawiadomienia o Przepstwie i Przesluchania w Charakterze Świadka Osoby Zawiadamiającej z dnia 4 września 2023 r.
38. Komisariat Policji IV w Krakowie, sygn. akt MKZKD-883/24, sporządzony przez st. post. Mariusza Makowskiego Protokół Usnego Zawiadomienia o Przepstwie i Przesluchania w Charakterze Świadka Osoby Zawiadamiającej z dnia 11 kwietnia 2024 r.
39. Komisariat Policji IV w Krakowie, sygn. akt MKZKD-883/24, sporządzony przez st. post. Mariusza Makowskiego Protokół Usnego Zawiadomienia o Przepstwie i Przesluchania w Charakterze Świadka Osoby Zawiadamiającej z dnia 2 lipca 2024 r.